

דברי הכפר

ישראל במלחמה

שיא אולימפי
308 ימים בשבי
BRING THEM HOME
NOW

גיליון מס. 2837 * ה' אב תשפ"ד * 9 אוגוסט 2024

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: דורית צחור dorittb1963@gmail.com

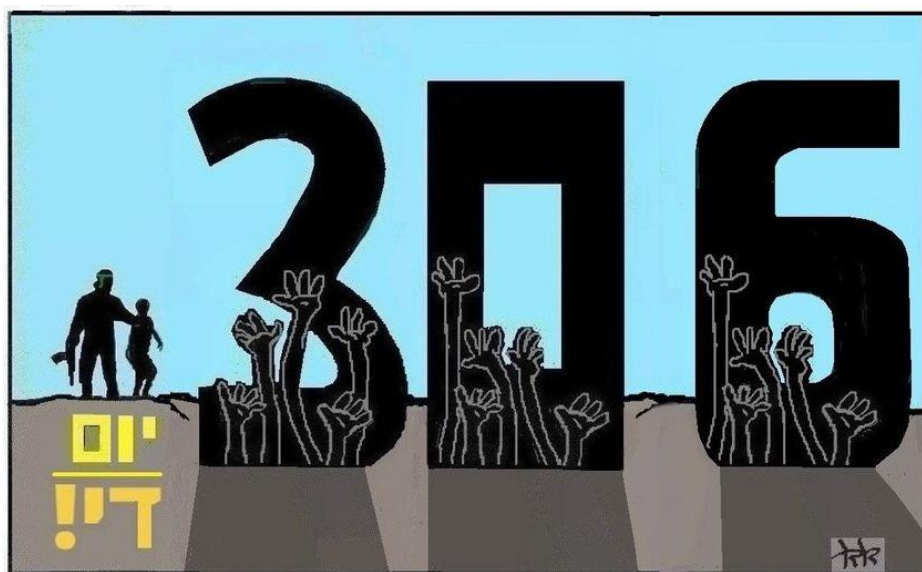
שלוש מאות ושש יום בגיהנום

306 יום בגיהנום של שבי החמאס. החטופים רעבים, מוכים ומעונים. ועדיין הדיבורים של ראש הממשלה על 'ניצחון מוחלט' מזכירים לנו ש-115 חטופים חיים ומתים עדיין נמצאים שם. נתונים לחסדי החמאס וראש ממשלה מתועב. והעת כנר נגרעת.

נתניהו נר נשמת חייהם תחת ידיך המגואלות בדם. תחזיר אותם עכשיו, בעודם בחיים. כמה חיילים יצטרכו עוד למות לשווא, במלחמה שאין לה תכלית ושום יעד ברור מלבד להגיד לא לשחרור החטופים.

עמית סגל, בנו של המחבל היהודי חגי סגל, אמר בסיפוק ש60% מהחטופים הוחזרו כבר, כאילו הם נתון סטטיסטי יבש ולא בני אדם. ואולי התכוון לכך שאפשר להסתפק רק ב-60%.

אז לא, הם בני אדם ואזרחים ישראלים לכל עניין ודבר. שחרר אותם, ראש ממשלה מתועב שמתפנק עם רעייתו במטוס של מיליארד דולר בזמן שאזרחיו נמקים למוות במרתפי החמאס. אילו היה ולו מעט צדק קוסמי ביקום היית מת במקומם. מזמן!

משהו שטוני מוריסון אמרה, שמשליך על ימינו

"שפה מדכאת לא רק מייצגת אלימות; היא אלימות. היא לא רק מייצגת את מגבלות הידע; היא מגבילה את הידע. ובין שהיא שפת הממשל המעורפלת או השפה המלאכותית של אמצעי התקשורת הסכלים; השפה הגאה והמסוידת של האקדמיה או השפה הממוסחרת של המדע; השפה המזיקה של ה"חוק בלא מוסר" או השפה המיועדת להדרת המיעוטים, המסתירה את הביזה הגזענית בחוצפה ספרותית – יש לדחות אותה, לבטל אותה, לחשוף אותה. זאת השפה ששותה דם, שמלקקת פצעים, שתוחבת את מגפיה הפשיסטיים אל מתחת לקרינוליות של אחריות ופטריוטיות בתנועתה חסרת המנוחה לעבר השורה התחתונה והתודעה הנמוכה. שפה סקסיסטית, שפה גזענית, שפה תיאטטית – כולן סוגים אופייניים של השפות הממשטרות של האדנות. הן אינן יכולות להרשות (ואכן אינן מרשות) את הופעתו של ידע חדש, ואינן מעודדות החלפת רעיונות." (טוני מוריסון קטע מנאומה בטקס קבלת פרס נובל לספרות)

כי גבר עלינו חסדו | על אלימות ואסתטיקה

1. הללו את יהוה כל גוים
שבחוהו כל האמים,
כי גבר עלינו חסדו
ואמת יהוה לעולם,
הללויה!
(תהילים קיז)

2. "כי גבר עלינו חסדו" הוא סוג של אוקסימורון. גבר היא מילה אלימה. חסד היא מילה רכה מאוד ולא אלימה בעליל (חשוב לציין שבמקרא מופיעה המילה חסד גם במשמעות הפוכה. כסוג של חרפה וגילוי עריות) ונברא כאן איזשהו מין תהליך הנותן לגיטימציה לאלימות של האל כלפי יראיו. אלימות שמתחילה בגבר עלינו חסדו ומסתיימת בהללויה.

3. עכשיו, כדי להבין יותר טוב את הקשר הזה בין אלימות לאסתטיקה נזכיר קטע משיר של זלדה: אך יפה מכל השירים/ הפרכת הלבנה/ שרקום עליה בחוט לבן:/ לך דומיה תהלה.

4. לך דומיה תהילה הוא פסוק שלקוח מתהילים ס"ה. אך דומיית התהילה של האל מהדהדת בתוכה גם את המשפט המדמם את דממתו של אהרון הכהן. אהרון שנדם לאחר שאלוהים בפרץ אלימות נורא קצר את שני בניו נדב ואביהו.

5. ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו, ויתנו בהן אש, וישימו עליה קטרת; ויקריבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם. ותצא אש מלפני יהוה, ותאכל אותם; וימתו, לפני יהוה. ויאמר משה אל אהרן, הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש, ועל פני כל העם אקבד; וידם אהרן.

6. הנה כי כן גבר על אהרון חסדו של האל ואמת ה' לעולם, הללויה. אלימות ואסתטיקה ירדו להן לעולם מקדמת דנא כשהן כרוכות יחדיו בחסדו של האל. אלי לך דומיה תהילה, הללויה.

מכתב שלא נכתב במנהרה בעזה

לראש ממשלת ישראל בנימין נתניהו שלום, אתמול מלאו לי חמש שנים. אתה יודע, כמו בשיר "חמש שנים על מיכאל עברו בריקודים, בטל ישב מעבודה חופשי מלימודים..." רק בלי הריקודים, הבטלה מעבודה והחופש.

ושמע משהו, אדוני ראש הממשלה, אני רוצה הביתה. לא רוצה להיות יותר נתון סטטיסטי בפיו של שופר התעמולה שלך עמית סגל. רוצה הביתה. בחיאת ביבי תעשה שאשוב. פליז. 305 יום זה המון זמן. בעיקר כשאי אפשר לצאת ולראות את השמיים הכחולים ולנשום אוויר צח. אז פליז תעשה שאשוב. שלך אריאל ביבס. בן 5. השבוע.

פינת הקריקטורה השבועית: ידיעה בחדשות הבוקר: שרה ויאיר נתניהו מתכננים להיכנס עם רה"מ לבונקר הפיקוד התת-קרקעי במקרה של מתקפה איראנית...

@@@@@@@@@@@@@@@@

• חובות מהשבוע שעבר

איך אני יודעת שאנשים קוראים את הטור שלי ב"דברי הכפר", לפעמים אני מקבלת משובים חיוביים, ולפעמים הערות ובקשות לתיקון. אז תודה גם לאלה וגם לאלה.

אחרי ששלחתי את הדברים בשבוע שעבר, קלטתי ששכחתי לציין מרכיב חשוב מאד בהצלחת חג המשק. איך יכולתי לשכוח את המקהלה שלנו בהדרכתה וניצוחה של רוני וגנר שהופיעה בפנינו בפתיחת תערוכת הצילומים, וגם למחרת, בחגיגה הגדולה של יום ההולדת ה 76 של כפר הנשיא. מקהלה שהיא נושא לגאווה מקומית.

חוב נוסף הוא לחברות שתרומתן למבצע הממתקים לילדי מגדל שאמס, הייתה משמעותית (וזו בנוסף לשתי עגלות אלונית מלאות בממתקים ו 130 ₪ במזומן). אז תודה מיוחדת לרננה חייט, לקרין איילון וגלית אלאני, אשר חילקו את השי במרכז הרפואי "זיו", לשירן הרמץ – בן-זקן שחילקה בבית החולים "פוריה", ולקרוב משפחה של אירנה שחילק בבי"ח רמב"ם. ותודה לאירנה שהסבה את תשומת לבי להשמטה הזאת.

● תשעה באב

בשבוע הבא יחול תשעה באב. זהו מועד שלא ציינתי אותו אף פעם כשהייתי תלמידה במערכת החינוך בישראל, פשוט כי תשעה באב חל בחופש הגדול. ובכל זאת אני, כבר שנים רבות מתלבטת אם לצום או לא בתשעה באב. הנימוקים בעד הם היסטוריים-לאומיים. על פי המקורות, לאורך כל ההיסטוריה היהודית קרו אסונות כבדים לעם היהודי, כולל חורבן בית המקדש הראשון והבית השני, כולל גירוש ספרד ועוד אירועים של גירוש יהודים מארצות אירופה. אפשר לקרוא על כך בויקיפדיה. מבחינתי הפירוש של חורבן הבית הראשון והשני הם האירועים של אבדן העצמאות המדינית של העם היהודי בארצו, סיבה מספקת לאבל, ומכאן גם לצום.

השנה, תשפ"ד, קרה לנו, לעם ישראל, האסון הגדול ביותר מאז השואה, ועדיין לא נראה סופו של אסון זה. יש אומרים שהאיראנים והחיזבאללה מחכים לתשעה באב על מנת לתקוף אותנו. אני מנסה לא לאבד את האופטימיות שלי.

לא אפסיק לייחל, לקוות ולהתפלל

לשובם של החטופים

לשובם של המפונים

לשובם של חיילינו

לשובה של היימנוט לביתה

לרגיעה לכולנו.

שבת שלום

תמר וולפין

@@@@@@@@@@@@@@@@

שויט

שרון קנטור

שויט

תום ראובני

ג'ודו

ענבר לניר

ג'ודו

רז הרשקו

ג'ודו

התעמלות מכשירים

ארטיום דולגופיאט

כמה כבוד הבאתם לנו. ישראל הייתה זקוקה לזה.

שירי מלחמת חרבות ברזל

ביום העשירי למלחמה. מוציא הזמר חנן בן ארי שיר המוקדש למדינה ותושביה.

מולדת

מילים ולחן: חנן בן ארי

מקווה שאת עוד שומרת	אז שר לך
רגעים שמחים למזכרת	שיר ישן
פעם אנשים	שיר ישן
עוד כתבו לך כאן	שיר ישן
שירים על מחברת	נשאר לך נאמן
זוכרת?	נאמן
היפיפייה הנרדמת	לעולם
עד מתי תהיי מדממת	לעולם
ברחובות כולם	הנביאים חזו לך אחרת
אין חלון ואין סולם	מישהו נרדם במשמרת
אין גם דלת	איפה החלום
או שלט	אין אמת ואין שלום
	אין גם צדק
	רק סדק

את היחידה המיוחדת
 לעולם תהיי לי מולדת
 גם על סף תהום
 גם בתוך הגיהנום
 את גן עדן
 גן עדן

אז שר לך
 שיר ישן
 שיר ישן
 שיר ישן
 נשאר לך נאמן
 נאמן
 לעולם
 לעולם
 לעולם לא נשבר
 בשלום ובצר
 במתוק ובמר
 רק איתך אני שר

 מעבר:
 רק איתך אני שר

9.8 שלומי מור

נויה יודאיקין

מאיה הלפר

10.8 קרול שרק

נחמן כץ

שחק מלינה

11.8 אריאל וולפסון

12.8 קולין פרימוסט

מתן ורדי

13.8 טוטסי עמר

גילה עמית

דניאל כץ

יובל נוי

15.8 שרון מזרחי

דור מעין

סיפור לשבת

גלידה בלי קצפת בבקשה

ילד קטן נכנס לבית קפה והתיישב באחד השולחנות.
הוא שאל את המלצרית שניגשה אליו כמה עולה גלידה עם קצפת וסוכריות.
"עשרה שקלים", השיבה לו המלצרית.
הילד ספר את מטבעות הכסף שהיו בידו, ושאל את המלצרית:
"כמה עולה גלידה רגילה בלי קצפת וסוכריות?"
המלצרית השיבה לו בחוסר סבלנות בולטת: "חמישה שקלים!"
הילד הביט שוב בכסף שבידו ואמר: "אני אקח גלידה רגילה."
המלצרית הסתובבה והלכה וכעבור כמה דקות הביאה לו את הגלידה. היא
זרקה את החשבון על השולחן והלכה משם.
הילד אכל את הגלידה וכשסיים קם ויצא מבית הקפה.
כשהמלצרית ניגשה לנקות את השולחן, נקוו דמעות בעיניה... על מפית קטנה
השאר הילד 10 שקלים – חמישה עבור הגלידה וחמישה נוספים לטיפ
בשבילה...

(מקור לא ידוע)

